

i § 4 ganske bestemt udtaler, at Skovkasfererforretningerne ikke maae forenes med nogen anden Forstbetjening, da har Udvalget paa sin Side troet, at, naar man gav den første Afdeling af Paragraphen den Tilfoining, at denne Forholdsregel dog kun skulde gjælde „for saa vidt fornødent gjøres“, dette da kunde have den anden Bestemmelse. Men forøvrigt vil man jo meget let kunne gjøre en Forandring ved i en anden Passus at tilføie „i Reglen“. Maaafsee kunde man forene begge Dhrr.s Anskuelse, der have yttret sig, ved i første Passus at sætte „i Reglen“ og i anden Passus „uden forsaavidt fornødent gjøres“. Maaafsee Dhrr. da kunde være tilfredse dermed og Sagen saaledes være ordnet. Forsaavidt den sidste ærede Taler har meent, at Pengeregnskabet ikke for Fremtiden burde være forenet med nogen anden Forstbetjening, da er det ogsaa min Anskuelse; men jeg troer virkelig, at Forholdene stille sig saaledes, at, hvis man siebliffeligt vilde gennemføre denne Anskuelse, paadrog man Staten en meget betydelig Udgift, som den ikke behøver at bære, idet jeg troer tillige at kunne bemærke, at det er mig bekiendt, at den nærværende Bestyrelse anvender al mulig Ild for at fjerne Indcasationerne og Pengeregnskabet fra de nuværende Skovridere. Men det har hidtil vliift sig paa enkelte Steder, navnlig i Jylland, at det er forbundet med særdeles Vanskeligheder at faae denne Indretning hævet; thi de Folk, til hvem man ellers kunde betro de disse Forretninger, boe i flere Miles Afstand og kunne ikke lade sig nøie med en ganske ubetydelig Betaling. Derimod vil det med Hensyn til de sjællandske Skovdistricter let finde sin Afgjorelse; thi der er jo flere Amtsforvaltere, der ville have en betydelig Indtagt ved at beholde de betydelige Indcasationer. Der er jo endog saa Skovkasferere, — som vi have seet ved Amtsforvaltersagen — der have Indcasationer, der afgive en Fordeel for dem selv til Beløb af mellem 2 og 3,000 Rbd.; dem vilde jo vel disse Pengeregnskaber kunne overdrages, uden at Statsudgifterne forsøges med nogen Pengebetaling.

Kirk: Det er blot i Anledning af, hvad den ærede Taler, der sidder ligeoverfor mig, (Wessely) yttrede med Hensyn til Pengeregnska-

berne, at jeg vil tillade mig at henvise ham — som jeg allerede har gjort — til Copien af det Regnskab, som Skovrideren paa det andet Kronborgske District har indsendt til Rigsdagen, saaledes som det er affattet der. Der vil han finde, at Pengeregnskaberne for disse faa Udtallinger, der for Tiden gaae igjennem Skovriderens Haand og for Fremtiden skulle gaae over til Skovkasfereren, for Fremtiden maae være ligesaa fuldstændige, som de hidtil have været; thi Skovrideren skal jo efter denne nye Lov alligevel optegne enhver Regning, som anvises til Udbetaling, han skal føre Control med, at de Summer, der ere opførte paa Budgettet, ikke overskrides, og som Følge heraf maa han notere hver enkelt Udgift, som anvises. Saaledes troer jeg ikke, at Loven i noget Tilfælde vil lette Skovriderens Arbeidet. Men jeg troer paa den anden Side heller ikke, at der for Revisjonen vil være Noget som helst at befrygte; thi han maa, som sagt, ved Siden af Bedregnskabet føre Pengeregnskabet, og det faa fuldstændigt, at det maa være tilfredsstillende.

Wessely: Jeg skulde blot tillade mig at bemærke, at ved Bedregnskabet forstaaer jeg

Formanden: Den ærede Landstingsmand har allerede to Gange havt Ordet.

Stampe: Jeg vilde blot

Formanden: Den ærede Landstingsmand har ogsaa havt Ordet to Gange.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Forslag:

At første Passus bliver at omredigere saaledes:

„Indcasationen ved Skovauktioner saavel som det hele Pengeregnskab betroes, forsaavidt fornødent gjøres, til særegne Skovkasferere.“

vedtoges med 32 Stemmer imod 2.

2) Udkastets § 4 med den vedtagne Forandring:

„Indcasationen ved Skovauktioner saavel som det hele Pengeregnskab betroes, forsaavidt fornødent gjøres, til særegne Skovkasferere.

Skovkasfererforretningerne maae ikke for-